

finde ud af, hvordan man så skal forholde sig. Og så er det egentlig, at jeg godt kunne tænke mig at spørge ministeren, hvad forskellen er på en arkivering og en registrering. Hvornår er der tale om arkivering, og hvornår er der tale om registrering? Og kan man overhovedet edb-behandle nogen oplysninger, uden at man kommer til enten at registrere dem eller arkivere dem? Og hvad er forskellen?

Alene sådan et tvivlsspørgsmål om, hvad det egentlig er for en lovgivning, man skal kigge i, hvis man kommer til at trykke på den knap på computeren, der hedder »Gem«, om det er den ene eller den anden lovgivning, man skal forholde sig til, fremgår ikke særlig tydeligt af forslaget.

Det fremgår også af forslaget § 23, stk. 2, at det vil være muligt for f.eks. kreditoplysningsbureauer at lave egentlige publikationer over de mennesker, som ikke er kreditværdige. Der må godt nok ikke være personnumre – og dér må man så sige o.k. – men ellers må der være navn, stilling, adresse, telefonnummer osv. på personer, som man ikke finder er kreditværdige. Disse meget lange lister kan så ligge ved enhver detailhandler og flyde på et skrivebord. Det er jo heller ikke hensigtsmæssigt, at man på den måde har lemfældig omgang med tingene, men det fremgår rent faktisk, at man kan abonnere på sådanne lister, og så kan man i øvrigt have dem til at ligge og flyde rundt omkring.

Så har jeg også undret mig over, at der flere steder i forslaget henvises til § 7, stk. 1, at de ting, der står dér, ikke må videregives. De må ikke behandles. Men hvis man ser på § 7, stk. 1, ja, så siger den, at der ikke må behandles oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold. Altså § 7, stk. 1, siger netop, at disse oplysninger ikke må behandles, og efterfølgende er der så fire eller fem steder i lovgivningen, hvor man siger, at i øvrigt må den slags oplysninger ikke videregives. Nej, hvis de ikke må behandles, må de selvfølgelig heller ikke videregives. Dermed er loven også selvmodsigende, og det er heller ikke hensigtsmæssigt.

Det, jeg kunne forstå på den socialdemokratiske ordfører, var, at lovens konsekvenser nu skal ud til en bred offentlig debat. Jeg vil nok sige, at når ikke engang Folketingets partier og politikere forstår, hvad konsekvenserne er af denne her lov, så tvivler jeg på, at vi får en bred

offentlig debat om konsekvenserne. Det kan godt være, der er nogle juraeksperter, som er i stand til at dissekere denne her lov, og at de så kan have en festlig diskussion om det, men en bred offentlig debat kan man ikke få på det her grundlag.

Så sagde den socialdemokratiske ordfører også, at det, der er vigtigt, er, at retssikkerheden bliver styrket, og det er jeg enig i, når vi taler om muligheden for aktindsigt, muligheden for at få rettet informationer, som er forkerte, eller måske endda helt få dem slettet. Det er jeg meget, meget enig i. Men et væsentligt kriterium for, at retssikkerheden er på plads, er, at folk er i stand til at forstå loven. Hvis man ikke kan forstå den lov, man står over for, hvor er retssikkerheden så henne? Det allervigtigste element, når vi taler om retssikkerhed, er, at Folketinget laver en lovgivning, som er forståelig, som man kan forholde sig til, og som man er i stand til at overholde, for ellers bliver man jo straffet, som der står i den.

Jann Sjursen (KRF):

Indledningsvis vil jeg også godt anke over de arbejdsbetingelser, som regeringen her stiller Folketinget over for. Jeg er udmærket klar over, at man også måtte afvente en betækningsafgivelse sidste år, men alligevel synes jeg, det er kritisabelt, at vi her, kort før Folketinget forventes at gå på sommerferie, skal – eller i hvert fald forventes at skulle – haste denne lovgivning igennem. Derfor vil jeg godt i lighed med andre ordførere også på nuværende tidspunkt stille ministeren det spørgsmål, som jeg håber vi kan få svar på her fra talerstolen i dag, om det haster så meget, som der er lagt op til, når der er en tidsgrænse, der hedder 24. oktober.

Jeg synes, der må gives langt bedre muligheder for at få opklaret og få svar på de spørgsmål, som allerede er stillet i denne her sammenhæng i den offentlige debat, hvor man må sige, at man har haft mulighed for at blive forvirret på et lidt højere plan, end man måske ellers har været, når man har kigget på lovforslaget her. Det er kompliceret stof, som flere ordførere har sagt.

Udgangspunktet for selve lovforslaget, nemlig det at skabe nogle generelle regler både for de offentlige og de private registre, kan vi godt tilslutte os i Kristeligt Folkeparti. Det er selvfølgelig et fornuftigt og godt udgangspunkt, så jeg vil da umiddelbart godt give tilslutning til her i dag, at det skal være udgangspunktet også for